

Kirkeminister *Jørgen Peder Hansens* svar (1. april 1975):

Kirkeministeriets fornævnte cirkulæreskrivelse af 27. januar 1975 er udsendt til præsterne efter henstilling fra justitsministeriet, som har udsendt tilsvarende cirkulæreskrivelser af 17. januar 1975 til politiet og til visse begravelsesvæsener, der foretager attestation i henhold til ligbrændingsloven.

De givne bestemmelser er af foreløbig karakter, idet justitsministeriet skønnede det påkrævet, at de kontrollerende myndigheders opmærksomhed straks blev henledt på det foreliggende habilitetsproblem med hensyn til lægers udstedelse af dødsattester for medlemmer af deres husstand.

Jeg har forstået, at det er tanken, at de foreløbige bestemmelser meget snart skal afløses af endelige bestemmelser. Om disse bestemmelsers udformning er der på justitsministeriets foranledning optaget forhandling mellem sundhedsstyrelsen og de lægelige foreninger. Vedkommende instanser vil tage stilling til, om det skønnes påkrævet at informere lægerne om de midlertidige bestemmelser i den antagelig korte periode, der hengår, inden disse afløses af de endelige bestemmelser. De endelige bestemmelser vil formentlig blive meddelt lægerne i et cirkulæres fra sundhedsstyrelsen.

Man vendte derefter tilbage til dagsordenens punkt 3, der var:

Første behandling af forslag til lov om kommuneplanlægning.

(Lovforslag nr. 140. Fremsat 13/3 75).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af forslag til lov om kommuneplanlægning og forslag til bygge lov.

(Lovforslag nr. 141. Fremsat 13/3 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Auken (S):

Den tredje hovedetape i planlægningsreformen, som vi skal behandle i dag, har vi

tidligere ved en førstebehandling for mindre end et år siden haft mulighed for at drøfte principperne i.

Jeg skal derfor i dag indskrænke mig til de principielle problemer, der stadig udestår selv efter den ret omfattende revision, der har været resultatet af den tidligere regerings forhandlinger med berørte kommuner og organisationer. Jeg skal dog igen fremhæve, at socialdemokratiet fortsat er tilhænger af det mønster i planlægningen, i planlægningslovgivningen, som vil være skabt, når kommuneplanlægningsloven forhåbentlig allerede i denne samling er vedtaget.

Både forenklingen i planlægningen, den tilsigtede decentralisering inden for en overordnet rammestyrt og det betydelig større spillerum for offentlighedens inddragelse i planlægningsprocessens mange faser er vi tilhængere af. Vi vil under det videre arbejde med forslaget gøre vores yderste for, at disse principper ikke udvandes.

Forslaget betyder som fremhævet af miljøministeren en meget stor forenkling. Mange planlove sammenfattes i én samlet lovgivning, og den nye plantype, lokalplanen, vil erstatte det hidtidige virvar af plantyper. Det er bl. a. en forenkling, at de egentlige planlægningsbestemmelser er overført fra bygge lovgivningen til kommuneplanlægningsloven. Måske burde man simpelt hen samle samtlige bebyggelsesregulerende bestemmelser i kommuneplanlægningsloven og samtidig samle hele administrationen af disse bestemmelser i miljøministeriet. Det ville give mulighed for en større rationalisering af den centrale planlægningsindsats, og det ville gøre tingene mere overskuelige for borgerne, hvis man kun havde ét centralt apparat at holde sig til.

Forslaget betyder dernæst en vidtgående decentralisering af godkendelseskompetencen af den kommunale planlægning. Når systemet er indarbejdet, bliver det overladt til kommunalbestyrelserne selv at udfylde de rammer, der lægges i lands- og regionplanlægningen. Socialdemokratiet er imidlertid fortsat betænkelig ved en total decentralisering, før disse rammer er tilvejebragt, f. eks. i form af en for kommunernes dispositionsplanlægning og lokalplanlægning bindende regionplan vedtaget af amterne med kommunernes og statens medvirken. Hvis